

MIKLAVŽ 2020

Napisala: Klavdija Žnidaršič

Vloge:

Parkelj

Angel 1

Angel 2

Rekviziti:

Miklavževa zlata knjiga

Manjša mizica

Stol za Miklavža

Angela stojita pred kamero, ko se ta prižge.

Angel 1: Kaj pa zdaj? Zdaj dela?

Angel 2: Hmm... ja, izgleda da zdaj dela. *(Pomaha v kamero.)* Se vidimo? Slišimo? Super.

Angel 1: Odlično, to je urejeno, samo še Miklavža počakamo in smo nared.

Angel 2: O joj! Ravnokar sem se spomnil! Miklavž me je prosil, da prinesem zlato knjigo s sabo, pa sem zaradi vseh priprav čisto pozabil! Kaj naj pa zdaj?

Angel 1: Ja nič. Greva ponjo, še vedno ni prepozno. Hm... verjetno lahko gledalci počakajo kakšno minutko kajne? *(pogleda v kamero)* Kar tukaj počakajte, bova takoj nazaj... *(angeli 2)* zdaj pa hitro, da ne bodo predolgo čakali.

Angela v naglici zapustita cerkev.

Parkelj pouka skozi druga vrata in nato ves vesel prikoraka v cerkev, prepričan, da bo letos s seboj lahko odpeljal vsaj nekaj otrok. Ko pa zagleda prazno cerkev je vidno razočaran.

Parkelj: oooo poglej kako je vse lepo pripravljeno za Miklavžev prihod... Čakaj malo... Prazna cerkev? Kje pa so vsi otroci? Vsako leto jih je polna cerkev, letos pa ni? So mar pozabili, kdo pride danes?! Tako sem se veselil, da bom lahko kakšnega porednega otroka odpeljal s seboj. No, kaj naj pa zdaj?

Parkelj se začne razgledovati naokrog, da bi ugotovil kaj se dogaja.

Parkelj: Če ne morem odpeljati otrok bom preprosto uničil Miklavževanje na malo drugačen način. Priznam. Tole so težki časi za nas parklje. Nikjer nikogar, ki bi mu lahko nagajali...

Pogled se mu ustavi na kameri.

Parkelj: Aha! Poglej, poglej, kaj pa tale stvarca dela tukaj? *(se malo približa kameri)* Hm... mislim, da sem dobil enkratno idejo! Izgleda, da letos vsi gledajo Miklavževanje od doma... Torej ukradem kamero in težava bo rešena.

Medtem ko se parkelj 'trudi' ugasniti kamero skozi vrata cerkve prideta angela, ki imata s seboj zlato knjigo.

Angel 1: Hej! Kaj pa ti delaš tukaj?

Angel 2: Saj ne poskušam česa ušpičiti, kajne?

Parkelj (*stopi stran od kamere in skuša zveneti nedolžno*): Neeee, seveda da ne... samo čakam na Miklavža.... Kaj pa je vaju prineslo mimo. Kot vidita je cerkev prazna.

Angel 1: Midva sva prinesla Miklavževo zlato knjigo. Letos je notri veliko pisem in risbic. Očitno bo veliko otrok dobilo darilo.

Angel 2 (*odloži knjigo na mizico*): res je. Zdaj parkelj pa pojasni zakaj se sam motaš tu naokoli po prazni cerkvi. Si skušal prepričati Miklavžev prihod?

Parkelj (*zelo očitno sledi vsakemu premiku zlate knjige*): Prišel sem po poredne otroke. Veselo sem vkorakal v cerkev da jih bom nekaj odpeljal s seboj, potem pa tole (pokaže po klopeh). Nikjer nikogar? Kaj nihče ne želi daril letos?

Angel 1: Ja kje si pa ti bil zadnje mesece? Si mar pod skalo sedel? Seveda ni nikogar tukaj. Vsi so doma, da ne bi zbolelo še več ljudi. Že tako so bolnice polne.

Angel 2: Kot si opazil že prej nas otroci gledajo po računalniku, preko tistele zadevice tamle, ki si jo skušal ukrasti ravno ko sva prišla v cerkev.

Parkelj (*korak za korakom se počasi bliža mizici z zlato knjigo*): Jaz? Oh ne, to pa že ne. Jaz nisem ničesar skušal ukrasti. Sploh me ne zanimajo take stvari. (*v tistem trenutku pograbi knjigo in jo dvigne visoko v zrak.*) Ha. Pa jo imam. Brez tegale Miklavž ne bo vedel komu podariti darila in komu ne.

Angel 1 (*skuša neuspešno dobiti knjigo nazaj*): Ne! Daj jo nazaj! Ko bo Miklavž slišal za tole... Nikoli več te ne bo vzel s sabo na zemljo...

Angel 2 (*na drugi strani parklja, prav tako poskuša dobiti knjigo nazaj*): Tole je pa telo grdo od tebe! Vrni jo!

Parkelj: Kaj pa če ne? (*se pripravi da se bo s knjigo pognal iz cerkve, vendar ga angela predobro držita, zato jo le stisne k sebi*)

Angel 1 (*se ozre proti vratom*): Oooooo. Dober dan Miklavž? Kaj pa ti že tukaj?

Parkelj (*s hrbtom obrnjen proti vratom z grozo v očeh otrpne*): M - M - Miklavž?

Angel 2 (*izkoristi zmedenost parklja in mu iztrga knjigo iz rok*): Tako! Pa jo imam!

Parkelj (*se praznih rok ozre proti vratom*): Hej! To ni pošteno! Saj Miklavža sploh še ni!

Angel 1: Seveda da je. Ravnokar sem ga slišal priti. Mislim da samo čaka da stopi v cerkev.

Angel 2 (*počasi odloži knjigo nazaj na mizico in nato zgrabi parklja*): Najbolje da ga pokličemo, da se ne bo izgubil. Pri njegovih letih to ni nemogoče.

Angel 1 (*zakliče proti vratom*): Miklavž!!! Tukaj smo v cerkvi! Pridi noter!

Angel 2: mislim da bo vsak čas tu. Najbolje bo da spraviva tega porednega parklja ven preden vstopi.

Angela zgrabita parklja in ga odvedeta iz cerkve. Pri drugih vratih vstopi Miklavž.

KONEC